

ἔτι δὲ λοιμοὺς ἀέρων καὶ θάλασσαν † εὐβραγκήν, ὑφ' ἧς
 Ἐπίκουρος ὀλίγον ἐδέησε καταποθῆναι πλέων εἰς Λάμ-
 ψακον, ὡς γράφει, τί ἂν λέγοι τις; ἀρκεῖ γὰρ ἡ φύσις τῆς
 σαρκός, ὕλην ἔχουσα νόσων ἐν ἑαυτῇ καὶ τοῦτο δὴ τὸ
 5 παιζόμενον 'ἐκ τοῦ βοῦς τοὺς ἱμάντας' λαμβάνουσα τὰς F
 ἀλγηδόνας ἐκ τοῦ σώματος, ὁμοίως τοῖς τε φαύλοις καὶ
 τοῖς ἐπιεικέσι τὸν βίον ἐπισφαλῆ ποιεῖν καὶ φοβερόν,
 ἄνπερ ἐπὶ σαρκὶ καὶ τῇ περὶ σάρκα ἐλπίδι μάθωσιν ἄλλω δὲ
 μηθενὶ χαίρειν καὶ θαρρεῖν, | ὡς Ἐπίκουρος ἐν τ' ἄλλοις 1091
 10 πολλοῖς γέγραφε καὶ τούτοις ἃ ἔστι περὶ Τέλους.

7. Οὐ μόνον τοίνυν ἄπιστον καὶ ἀβέβαιον ἀρχὴν λαμβά-
 νουσι τοῦ ἡδέως ζῆν ἀλλὰ καὶ παντάπασιν εὐκαταφρόνη-
 τον καὶ μικράν, εἴπερ αὐτοῖς κακῶν ἀποφυγὴ τὸ χαρτόν
 ἔστι καὶ τὸ ἀγαθόν, ἄλλο δ' οὐδὲν διανοεῖσθαι φασιν, οὐδ'
 15 ὅλως τὴν φύσιν ἔχειν ὅποι τεθήσεται τὸ ἀγαθόν, εἰ μὴ
 μόνον, ὅθεν ἐξελαύνεται τὸ κακὸν αὐτῆς, ὡς φησι Μητρό-
 δωρος ἐν τοῖς πρὸς τοὺς Σοφιστάς (fr. 28). 'ὥστε τοῦτ'
 αὐτὸ <τὸ> ἀγαθόν ἔστι, τὸ φυγεῖν τὸ κακόν· ἐνθα γὰρ
 τεθήσεται τὸ ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν, ὅταν μηθέν ἔτι ὑπεξίη μήτ'
 20 ἀλγεινὸν μήτε λυπηρόν.' ὅμοια δὲ καὶ τὰ Ἐπικούρου B
 λέγοντος τὴν τοῦ ἀγαθοῦ φύσιν ἐξ αὐτῆς τῆς φυγῆς τοῦ
 κακοῦ καὶ τῆς μνήμης καὶ ἐπιλογίσεως καὶ χάριτος, ὅτι
 τοῦτο συμβέβηκεν αὐτῷ, γεννᾶσθαι· 'τὸ γὰρ ποιοῦν' φησὶν
 'ἀνυπέρβλητον γῆθος τὸ † παρ' αὐτὸν πεφυγμένον μέγα
 25 κακόν· καὶ αὕτη φύσις ἀγαθοῦ, ἂν τις ὀρθῶς ἐπιβάλῃ,
 ἔπειτα σταθῆ καὶ μὴ κενῶς περιπατῆ περὶ ἀγαθοῦ θρου-
 λῶν.' φεῦ τῆς μεγάλης ἡδονῆς τῶν ἀνδρῶν καὶ μακαριότη-